

Японії, Кореї, на Тайвані та в Китаї в різний спосіб брали на себе колективну відповідальність за проведення переговорів для придбання зарубіжних технологій – часто примушуючи іноземні фірми передавати свої ноу-хау чи знижувати їх ціну в обмін на доступ до свого внутрішнього ринку – та організовували громадський сектор чи спільні державно-приватні ініціативи з досліджень там, де окремі фірми були нездатні самотійно вкладати кошти в дослідження та розвиток.

Податкова політика країн в Європі та Північній Америці у період індустріалізації, означала: високі тарифи та нетарифні обмеження на імпорт; контроль за правом на торгівлю; спеціальні субсидії чи «винагороди» за експорт промисловими товарами та переробленими продуктами харчування; податки й кількісні обмеження; інфраструктурна підтримка експорту з боку держави через прокладання каналів та залізниць; державні проекти, засновані на зарубіжних технологіях; надання державою субсидованих необроблених матеріалів та режими державної перевірки якості експорту, розроблені для створення національних брендів і репутації, заснованої на надійності продукції.

Варто зазначити, що на початку незалежності Україна була першою країною на території колишнього Союзу, яка змогла створити спільне підприємство з іноземними інвестиціями у промисловості. Однак, на сьогодні є перспектива залишитись країною без індустріального потенціалу, пропонуючи у світі лише дешеву робочу силу.

Література

1. Стадвелл Джо. Чому Азії вдалося. Успіхи і невдачі найдинамічнішого регіону світу / Джо Стадвелл; пер. з англ. Олександра Цехановська. – К. : Наш формат, 2017. – 448 с.

УДК 330.33.012 (045)

Камушков О. С.,
Хортицька національна академія

МІСЦЕ ТУРИЗМУ В СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОМУ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ: СВІТОВІ РЕЙТИНГИ

Сучасний міжнародний туризм є одним із найважливіших чинників економічного та соціального розвитку суспільства. Він впливає на темпи економічного зростання, поліпшення показників торгового балансу, зменшення безробіття та стабільність валютного курсу в державі.

За даними Всесвітньої туристичної організації ООН (ЮНВТО), частка туризму у світовому ВВП складає близько 10%, а на долю міжнародного

туризму припадає 6% загального обсягу світового експорту та біля 30% світового експорту послуг, кожне 11 робоче місце в світі припадає на сферу туризму. Прогнозується, що до 2030 року кількість міжнародних туристичних відвідувань зросте до 1,8 млрд туристів.

За даними ЮНВТО у 2015 році по Європі подорожувало 609 млн туристів, їх витрати у 2014 році склали 509 млрд доларів США. Україна, як країна, що знаходиться в центрі Європи, має всі передумови для належного розвитку економіки за рахунок туризму.

Однак, Україна суттєво програє в конкурентній боротьбі, відстаючи від провідних держав світу за рівнем розвитку туристичної інфраструктури та якості туристичних послуг [2].

Динамічність нашого життя вимагає знаходити шляхи відновлення. Одним із таких шляхів є туризм. Туризм потребує від людини наявності певних чинників, таких як вільного часу, грошей, знання іноземних мов тощо. Ці чинники на пряму залежать від соціально-економічного розвитку країни (регіону), де проживає майбутній турист.

Позитивний вплив туризму та рекреації на вирішення соціально-економічних проблем населених пунктів полягає передусім у тому, що він розширює сферу зайнятості місцевого населення, особливо жінок, а в сільській місцевості дає мешканцям додатковий заробіток; розширює можливості зайнятості сільського господаря не тільки у виробничій сфері, але й у сфері обслуговування. При певному нагромадженні числа відпочиваючих з'являється потреба в задоволенні їхніх різноманітних запитів, а це, в свою чергу, стимулює розвиток сфери послуг: транспортних, зв'язку, торгівлі, служби побуту, відпочинково-розважальних та інших [1, с. 253].

Суттєву роль відіграє розвиток сільського зеленого туризму у підвищенні культурно-освітнього рівня сільського населення. Готуючись приймати і обслуговувати відпочиваючих, члени селянських родин мимоволі змушені поповнювати свої знання з ведення домашнього господарства, гігієни і санітарії, приготування їжі тощо, а спілкування з гостями розширює їх кругозір, дає змогу зав'язати нові знайомства, завести друзів у інших населених пунктах [1, с. 253].

За останні роки Україна впроваджувала багато реформ, що вплинуло на її показники та місця у світових рейтингах. У деяких рейтингах позиції України покращились, але є й такі, у яких вони стали гіршими. У рейтингу паспортів Україна покращала свої позиції та посіла 44 місце після введення «безвізу» з Європейським Союзом, тепер українці можуть вільно їздити до 122 країн світу.

Також стали кращі показники України у рейтингу найкращих країн світу. Так, Україна посіла 69-те місце з 80 (плюс 4 позиції за рік). Цей рейтинг оцінює країни за рівнем життя, впливом на світовій арені, темпами зростання

економіки, культурним впливом, відкритістю для бізнесу, турботою про населення та захистом прав.

У сучасному глобалізованому світі провідні держави світу дали належну оцінку перевагам від розвитку туристичної галузі. Туризм сприяє зростанню зайнятості, диверсифікації економіки, оскільки сфера туризму і курортів пов'язана з діяльністю більш як 50 галузей, підвищує інноваційність національного господарства. Туризм сприяє збереженню і розвитку культурного потенціалу, веде до гармонізації відносин між різними країнами і народами, збереженню екологічно безпечного довкілля.

Туризм відіграє важливу роль у створенні робочих місць, і, за прогнозами, впродовж наступних п'яти років у світі створюватиметься 2 500 нових робочих місць щодня.

Охоплюючи багато секторів економіки, майже неможливим стає визначення точної оцінки кількості працівників, зайнятих у сфері туризму.

Таким чином, позитивний вплив туризму та рекреації на вирішення соціально-економічних проблем населених пунктів полягає передусім у тому, що він розширює сферу зайнятості місцевого населення. При певному нагромадженні числа відпочиваючих з'являється потреба в задоволенні їх різноманітних запитів, а це, в свою чергу, стимулює розвиток сфери послуг: транспортних, зв'язку, торгівлі, служби побуту, відпочинково-розважальних та інших.

Література

1. Молнар О. С. Роль та місце туризму в забезпеченні соціально-економічного розвитку регіону / О. С. Молнар, Ф. А. Важинський, І. С. Романович // Науковий вісник Ужгородського університету. Серія Економіка. – 2014. – Випуск 1 (42). – С. 252-256.

2. Стратегія розвитку туризму і курортів на 2016 – 2020 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/168-2017-%D1%80>

УДК 37.014.541:330.34

Кладченко М. В.,
Київський національний торговельно-економічний університет

РОЛЬ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В ЕКОНОМІЧНОМУ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ

Економічне зростання та соціальний розвиток суспільства напряму залежить від рівня знань, навичок та інноваційності трудових ресурсів, адже ера наукомісткого та інноваційного виробництва, зумовленого швидкісним науково-технічним прогресом, висунула нові вимоги до стандартів і якості